

BOLETIN ECLESIASTICO
DEL
Obispado de Astorga

SUMARIO: I. Secretaría de Cámara y Gobierno: Circulares.—II. Censuras *latae sententiae* vigentes después del Código de Derecho Canónico.—III. Aviso de la Colecturía Diocesana.

Secretaría de Cámara y Gobierno.

CIRCULARES.

I.

Habiendo de consagrar S. S. Il'tma. los Santos Oleos el jueves de la Semana Mayor, se encarga a los Reverendos señores Arciprestes que cuiden de proveerse de ellos con la debida oportunidad en la forma acostumbrada.

II.

De orden del Il'tmo. y Rvdmo. Sr. Obispo se recuerda a los señores Párrocos y demás Encargados de parroquias que en todas las iglesias en que se celebren los divinos oficios el día de Viernes Santo deberá hacerse la colecta mandada por Su Santidad con destino

a los Santos Lugares, cuyo producto se remitirá oportunamente a esta Secretaría de Cámara.

III.

Por disposición, asimismo, del Rvdmo. Prelado se llama la atención de los señores Encargados de iglesias acerca de los cánones que a continuación se copian del Código de Derecho Canónico, referentes a la enajenación de bienes eclesiásticos, encareciendo su más exacto cumplimiento para evitar gravísimas penas.

CAN. 1529. Quae ius civile in territorio statuit de contractibus tam in genere, quam in specie, sive nominatis sive innominatis, et de solutionibus, eadem iure canonico in materia ecclesiastica iisdem cum effectibus servantur, nisi iuri divino contraria sint aut aliud iure canonico caveatur.

CAN. 1530. § 1. Salvo praescripto can. 1281, ad alienandas res ecclesiasticas immobiles aut mobiles, quae servando servari possunt, requiritur: 1.º Aestimatio rei a probis peritis scripto facta; 2.º Iusta causa, idest urgens necessitas, vel evidens utilitas Ecclesiae, vel pietas; 3.º Licentia legitimi Superioris, sine qua alienatio invalida est.

§ 2. Aliae quoque opportunae cautelae, ab ipsomet Superiore pro diversis adiunctis praescribendae, ne omittantur, ut Ecclesiae damnum vitetur.

CAN. 1531. § 1. Res alienari minore pretio non debet quam quod in aestimatione indicatur.

§ 2. Alienatio fiat per publicam licitationem aut saltem nota reddatur, nisi aliud circumstantiae suadeant; et res ei concedatur qui, omnibus perpensis, plus obtulerit.

§ 3. Pecunia ex alienatione percepta caute, tuto et utiliter in commodum Ecclesiae collocetur.

CAN. 1532. § 1. Legitimus Superior de quo in can.

1530, § 1, n. 3, est Sedes Apostolica, si agatur: 1.º De rebus pretiosis; 2.º De rebus quae valorem excedunt triginta millium libellarum seu francorum.

§ 2. Si vero agatur de rebus quae valorem non excedunt mille libellarum seu francorum, est loci Ordinarius, audito administrationis Consilio, nisi res minimi momenti sit, et cum eorum consensu quorum interest.

§ 3. Si denique de rebus quarum pretium continetur intra mille libellas et triginta millia libellarum seu francorum, est loci Ordinarius dummodo accesserit consensus tum Capituli Cathedralis, tum Consilii administrationis, tum eorum quorum interest.

§ 4. Si agatur de alienanda re divisibili, in petenda licentia aut consensu pro alienatione exprimi debent partes antea alienatae; secus licentia irrita est.

CAN. 1533. Sollemnitates ad normam can. 1530-1532 requiruntur non solum in alienatione proprie dicta, sed etiam in quolibet contractu quo conditio Ecclesiae peior fieri possit.

CAN. 1534. § 1. Ecclesiae competit actio personalis contra eum qui sine debitis sollemnitatibus bona ecclesiastica alienaverit et contra eius heredes; realis vero, si alienatio nulla fuerit, contra quemlibet possessorem, salvo iure emptoris contra male alienantem.

§ 2. Contra invalidam rerum ecclesiasticarum alienationem agere possunt qui rem alienavit, eius Superior, utriusque successor in officio, tandem quilibet clericus illi ecclesiae adscriptus, quae damnum passa sit.

CAN. 1535. Praelati et rectores de bonis mobilibus suarum ecclesiarum donationes, praeterquam parvas et modicas secundum legitimam loci consuetudinem, facere ne praesumant, nisi iusta interveniente causa

remunerationis aut pietatis aut christianae caritatis; secus donatio a successoribus revocari poterit.

CAN. 1536. § 1. Nisi contrarium probetur, praesumendum ea quae donantur rectoribus ecclesiarum, etiam religiosorum, esse ecclesiae donata.

§ 2. Donatio facta ecclesiae, ab eius rectore seu Superiore repudiari nequit sine licentia Ordinarii.

§ 3. Repudiata illegitime donatione, ob damna quae inde obvenerint actio datur restitutionis in integrum vel indemnitatis.

§ 4. Donatio ecclesiae facta et ab eadem legitime acceptata, propter ingratum Praelati vel rectoris animum revocari nequit.

CAN. 1537.—Res sacrae ne commodentur ad usum qui earundem naturae repugnet.

CAN. 1538. § 1. Si ecclesiae bona, legitima interveniente causa, oppignoranda vel hypothecae nomine obliganda sint, vel agatur de aere alieno contrahendo, legitimus Superior, qui ad normam can. 1532 licentiam dare debet, exigat ut antea omnes, quorum interest, audiantur, et curet ut, cum primum fieri poterit, aes alienum solvatur.

§ 2. Hac de causa annuae ratae ab eodem Ordinario praefiniantur quae extinguendo debito sint destinatae.

CAN. 1539. § 1. In venditione aut permutatione rerum sacrarum nulla ratio consecrationis vel benedictionis in pretii aestimatione habeatur.

§ 2. Administratores possunt *titulos ad latorem* quos vocant, commutare in alios titulos magis aut saltem aequè tutos ac frugiferos, exclusa qualibet commercii vel negotiationis specie, ac de consensu Ordinarii, dioecesani Consilii administrationis aliorumque quorum intersit.

CAN. 1540. Bona ecclesiae immobilia propriis administratoribus eorumque coniunctis in primo aut secundo consanguinitatis vel affinitatis gradu non sunt vendenda aut locanda sine speciali Ordinarii loci licentia.

CAN. 1541. § 1. Contractus locationis alicuius fundi ecclesiastici ne fiant, nisi ad normam can. 1531, § 2; et in iis addantur semper conditiones de limitibus custodiendis, de bona cultione, de rite solvendo canone, de opportuna cautela pro conditionibus implendis.

§ 2. Pro locatione bonorum ecclesiasticorum, servato praescripto can. 1479:

1.º Si valor excedat triginta millia libellarum seu francorum et locatio sit ultra novennium, requiritur beneplacitum apostolicum; si locatio non sit ultra novennium, servari debet praescriptum can. 1532, § 3;

2.º Si valor contineatur intra mille libellas et triginta millia libellarum seu francorum et locatio sit ultra novennium, servari debet praescriptum eiusdem can. 1532, § 3; si locatio non sit ultra novennium, praescriptum eiusdem can. 1532, § 2;

3.º Si valor non excedat mille libellas seu francos et locatio sit ultra novennium, servari debet idem praescriptum can. 1532, § 2; si locatio non sit ultra novennium, fieri potest a legitimis administratoribus, monito Ordinario.

CAN. 1542. § 1. In emphyteusi bonorum ecclesiasticorum emphyteuta nequit canonem redimere sine licentia legitimi Superioris ecclesiastici de quo in can. 1532; quod si redemerit, eam saltem pecuniae vim ecclesiae dare debet, quae canoni respondeat.

§ 2. Ab emphyteuta congrua exigatur cautio pro solutione canonis et conditionibus implendis; in ipso instrumento pacti emphyteutici forum ecclesiasticum

arbiter statuatur ad dirimendas controversias inter partes forte exorituras et expresse declaretur meliorationes solo cedere.

CAN. 1543. Si res fungibilis ita alicui detur ut eius fiat et postea tantundem in eodem genere restituatur, nihil lucri, ratione ipsius contractus, percipi potest; sed in praestatione rei fungibilis non est per se illicitum de lucro legali pacisci, nisi constet ipsum esse immoderatum, aut etiam de lucro maiore, si iustus ac proportionatus titulus suffragetur.

CAN. 2347. Firma nullitate actus et obligatione, etiam per censuram urgenda, restituendi bona illegitime acquisita ac reparandi damna forte illata, qui bona ecclesiastica alienari praesumpserit aut in iis alienandis consensum praebere contra praescripta can. 534, § 1, et can. 1532: 1.º Si agatur de re cuius pretium non excedit mille libellas, congruis poenis a legitimo Superiore ecclesiastico puniatur; 2.º Si agatur de re cuius pretium sit supra mille, sed infra triginta millia libellarum, privetur patronus iure patronatus; administrator, munere administratoris; Superior vel oeconomus religiosus, proprio officio et habilitate ad cetera officia, praeter alias congruas poenas a Superioribus infligendas; Ordinarius vero aliique clerici, officium, beneficium, dignitatem, munus in Ecclesia obtinentes, solvant duplum favore ecclesiae vel piae causae laesae; ceteri clerici suspendantur ad tempus ab Ordinario definiendum; 3.º Quod si beneplacitum apostolicum, in memoratis canonibus praescriptum, fuerit scienter praetermissum, omnes quovis modo reos sive dando sive recipiendo sive consensum praebendo, manet praeterea excommunicatio latae sententiae nemini reservata.

Astorga, 29 de Marzo de 1919.

Dr. Angel Satué Lombó,

Can. Penit. Srio.

CENSURAE LATAE SENTENTIAE VIGENTES

EX «CODICE JURIS CANONICI»

Censurae sunt: 1.° Excommunicatio; 2.° Interdictum; 3.° Suspendio (can. 2255, § 1). Aliae sunt *reservatae*, aliae *non reservatae*. Ex censuris *a iure reservatis* aliae sunt reservatae *Ordinario*, aliae *Apostolicae Sedi*. E reservatis Apostolicae Sedi aliae sunt reservatae *simpliciter*, aliae *speciali modo*, aliae *specialissimo modo*. Censura latae sententiae non est reservata nisi in lege vel praeepto id *expresse* dicatur; et in dubio sive *iuris* sive *facti* reservatio non urget (can. 2.245).

I. Excommunicationes «nemini» reservatae.

1. Auctores et editores qui sine debita licentia sacrarum Scripturarum libros vel earum adnotationes aut commentarios imprimi curant, incidunt ipso facto in excommunicationem *nemini* reservatam (can. 2318, § 2).

2. Qui ausi fuerint mandare seu cogere tradi ecclesiae sepulturae infideles, apostatas a fide, vel haereticos, schismaticos, aliosve sive excommunicatos sive interdictos contra praescriptum can. 1240, § 1, contrahunt excommunicationem latae sententiae *nemini* reservatam (can. 2339).

3. Si *scienter* praetermissum fuerit beneplacitum apostolicum: a) *ad alienanda* bona ecclesiastica sive religiosa sive non religiosa, quae *pretiosa* sint aut quorum valor excedat triginta millia libellarum seu francorum; b) *ad contrahenda* a religiosis personis debita et obligationes supra indicatam summam, *omnes quovis modo rei* sive dando sive recipiendo sive consensum praebendo, firma nullitate actus et obligatio-

ne restituendi bona illegitime acquisita ac reparandi damna forte illata, incurrunt excommunicationem nemini reservatam (can. 2347).

4. Excommunicatione *nemini* reservata ipso facto plectuntur omnes, qualibet etiam dignitate fulgentes, qui quoquo modo cogant sive virum ad statum clericalem amplectendum, sive virum aut mulierem ad religionem ingrediendam vel ad emittendam religiosam professionem, tam sollemnem quam simplicem, tam perpetuam quam temporariam (can. 2352).

5. Fidelis qui *scienter* omiserit eum, a quo sollicitatus fuerit, intra mensem denuntiare contra praescriptum can. 904, incurrit in excommunicationem latae sententiae *nemini* reservatam, non absolvendus nisi postquam obligationi satisfecerit aut se satisfacturum serio promiserit (can. 2368, § 2).

II.

Excommunicationes «Ordinario» reservatae.

6. Subsunt excommunicationi latae sententiae *Ordinario* reservatae catholici:

1.º) Qui matrimonium ineunt coram ministro acatholico contra praescriptum can. 1063;

2.º) Qui matrimonio uniuntur cum pacto explicito vel implicito ut omnis vel aliqua proles educetur extra catholicam Ecclesiam;

3.º) Qui *scienter* liberos suos acatholicis ministris baptizandos offerre *praesumunt*;

4.º) Parentes vel parentum locum tenentes qui liberos in religione acatholica educandos vel instituendos *scienter* tradunt (can. 2319).

7. Qui falsas reliquias conficit, aut *scienter* vendit, distribuit vel publicae fidelium venerationi exponit, ipso facto excommunicationem *Ordinario* reservatam contrahit (can. 2326).

8. Qui in personam aliorum clericorum (1), vel utriusque sexus religiosorum (violentas manus in ecerit) subiaceat ipso facto excommunicationi *Ordinario proprio* reservatae (can. 2343, § 4).

9. Procurantes abortum, matre non excepta, incurrunt, effectu secuto, in excommunicationem latae sententiae *Ordinario* reservatam (can. 2350).

10. Religiosus, apostata a religione, ipso iure incurrat in excommunicationem *proprio Superiori maiori* vel, si religio sit laicalis aut non exempta, *Ordinario loci* in quo commoratur, reservatam (can. 2385).

11. Professi votorum simplicium *perpetuorum* tam in Ordinibus quam in Congregationibus religiosis (itemque omnes cum aliqua ex praedictis personis), matrimonium, etiam civiliter tantum, contrahere *praesumentes* incurrunt in excommunicationem latae sententiae *Ordinario* reservatam (can. 2388).—Conf. infra n. 19.

III.

Excommunicationes Apostolicae Sedi simpliciter reservatae.

12. Quaestum facientes ex indulgentiis plectuntur ipso facto excommunicatione Sedi Apostolicae *simpliciter* reservata (can. 2327).

13. Nomen dantes sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur, contrahunt ipso facto excommunicationem Sedi Apostolicae *simpliciter* reservatam (can. 2335).

14. Absolvere *praesumentes* sine debita facultate ab excommunicatione latae sententiae specialissimo vel speciali modo Sedi Apostolicae reservata, incurrunt

(1) Inferiorum scilicet Episcopis (ex eodem can.)—Conf. infra n. 29.

ipso facto in excommunicationem Sedi Apostolicae *simpliciter* reservatam (can. 2338, § 1).

15. Impendentes quodvis auxilium vel favorem excommunicato vitando in delicto propter quod excommunicatus fuit; itemque clerici *scienter et sponte* in divinis cum eodem communicantes et ipsum in divinis officiis recipientes, ipso facto incurrunt in excommunicationem Sedi Apostolicae *simpliciter* reservatam (Ibidem, § 2).

16. Si quis contra praescriptum can. 120 *ausus fuerit* ad iudicem laicum trahere... alium Episcopum (1) etiam mere titularem, vel Abbatem aut Praelatum *nul- lius*, vel aliquem ex maioribus religionum iuris pontificii Superioribus, excommunicationem latae sententiae Sedi Apostolicae *simpliciter* reservatam (contra- hit) (can. 2341).

17. Plectuntur ipso facto excommunicatione Sedi Apostolicae *simpliciter* reservata:

1.º) Clausuram monialium violantes, cuiuscunque generis aut conditionis vel sexus sint, in earum monasteria sine legitima licentia ingrediendo, pariterque eos introducentes, vel admittentes;...

2.º) Mulieres violantes regularium virorum clausuram et Superiores aliique, quicumque ii sint, *eas cuiuscunque aetatis* introducentes, vel admittentes;...

3.º) Moniales e clausura illegitime exeuntes contra praescriptum can. 601 (can. 2342).

18. Duellum perpetrantes, aut simpliciter ad illud provocantes, vel ipsum acceptantes, vel quamlibet operam aut favorem praebentes, nec non de industria spectantes, illudque permittentes vel quantum in ipsis est non prohibentes, cuiuscunque dignitatis sint,

---

(1) Id est: *non proprium* Ordinarium (ex eodem can.)--Cf. infra n. 28,

subsunt ipso facto excommunicationi Sedi Apostolicae *simpliciter* reservatae (can. 2351).

19. Clerici in sacris constituti vel regulares aut moniales post votum sollemne castitatis, itemque omnes cum aliqua ex praedictis personis matrimonium etiam civiliter tantum contrahere *praesumentes*, incurrunt in excommunicationem latae sententiae Sedi Apostolicae *simpliciter* reservatam (can. 2388, § 1). — Conf. supra n. 11.

20. Delictum perpetrantes simoniae in quibuslibet officiis, beneficiis aut dignitatibus ecclesiasticis incurrunt in excommunicationem latae sententiae Sedi Apostolicae *simpliciter* reservatam (can. 2392, 1.º).

21. Vicarius Capitularis aliive omnes tam de Capitulo, quam extranei, qui documentum quodlibet ad Curiam episcopalem pertinens sive per se sive per alium subtraxerint vel destruxerint vel celaverint vel substantialiter immutaverint, incurrunt ipso facto in excommunicationem Sedi Apostolicae *simpliciter* reservatam (can. 2405).

22. Si quis bona ecclesiastica cuiuslibet generis, sive mobilia sive immobilia, sive corporalia sive incorporalia, per se vel per alios in proprios usus convertere et usurpare *praesumpserit* aut impedire ne eorundem fructus seu redditus ab his, ad quos iure pertinent, percipiantur, excommunicationi tandiu subiaceat, quandiu bona ipsa integre restituerit, praedictum impedimentum removerit, ac deinde *a Sede Apostolica* *absolutionem impetraverit* (can. 2346). — His postremis verbis patet censurae absolutionem esse reservatam Sedi Apostolicae; quoniam vero modo non liquet; hinc, *quod minimum est tenendum*. — Conf. supra n. 3 et infra 3.

IV.

Excommunicationes Sedi Apostolicae «speciali modo» reservatae.

23. Omnes a christiana fide apostatae et omnes et singuli haeretici (1) aut schismatici incurrunt ipso facto excommunicationem... Absolutio ab (ea), in foro conscientiae impertienda, est *speciali modo* Sedi Apostolicae reservata (can. 2314).

24. In excommunicationem Sedi Apostolicae *speciali modo* reservatam ipso facto incurrunt, opere publici iuris facto, editores librorum apostatarum, haeticorum et schismaticorum, qui apostasiam haeresim, schisma propugnant, itemque eosdem libros aliosve per Apostolicas litteras nominatim prohibitos defendentes aut *scienter* sine debita licentia legentes vel retinentes (can. 2318, § 1). — Cf. n. 1.

25. Ad ordinem sacerdotalem non promotus, si Missae celebrationem simulaverit aut sacramentalem confessionem exceperit, excommunicationem ipso facto contrahit *speciali modo* Sedi Apostolicae reservatam (Can. 2322).

26. Omnes et singuli cuiuscunque status, gradus seu conditionis etiam regalis, episcopalis vel cardinalitiae fuerint, a legibus, decretis, mandatis Roman Pontificis pro tempore existentis ad universale Concilium appellantes, sunt suspecti de haeresi et ipso facto contrahunt excommunicationem Sedi Apostolicae *speciali modo* reservatam (can. 2332).

(1) Suspectus de haeresi, qui monitus causam suspicionis non removeat, actibus legitimis prohibeatur, et clericus praeterea, repetita inutiliter monitione, suspendatur a divinis; quod si, intra sex menses a contracta poena completos, suspectus de haeresi sese non emendaverit, habeatur tanquam haeticus, haeticorum poenis obnoxius (can. 2315).

27. Qui leges, mandata, vel decreta contra libertatem aut iura Ecclesiae edunt; qui impediunt directe vel indirecte exercitium iurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem, excommunicatione latae sententiae *speciali modo* Sedi Apostolicae reservata plectuntur (can. 2334).

28. Si quis contra praescriptum can. 120 *ausus fuerit* ad iudicem laicum trahere aliquem ex S. R. E. Cardinalibus vel Legatis Sedis Apostolicae, vel Officialibus maioribus Romanae Curiae ob negotia ad eorum munus pertinentia, vel Ordinarium proprium, contra hit ipso facto excommunicationem Sedi Apostolicae *speciali modo* reservatam (can. 2341).—Cf. supra n. 16.

29. Qui in personam S. R. E. Cardinalis vel Legati Romani Pontificis, ... Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi etiam titularis tantum (violentas manus iniecerit) incurrit in excommunicationem latae sententiae Sedi Apostolicae *speciali modo* reservatam (can. 2343, § 2, et § 3).—Cf. supra n. 8.

30. Usurpantes vel detinentes per se vel per alios bona aut iura ad Ecclesiam Romanam pertinentia, subiaceant excommunicationi latae sententiae *speciali modo* Sedi Apostolicae reservatae (can. 2345).—Cf. supra num. 3 et 22.

31. Omnes fabricatores vel falsarii litterarum, decretorum vel rescriptorum Sedis Apostolicae vel iisdem litteris, decretis vel rescriptis *scienter* utentes incurrit ipso facto in excommunicationem *speciali modo* Sedi Apostolicae reservatam (can. 2360).

32. Si quis per seipsum vel per alios confessarium de sollicitationis crimine apud Superiores falso denuntiaverit, ipso facto incurrit in excommunicationem *speciali modo* Sedi Apostolicae reservatam, a qua nequit

ullo in casu absolvi, nisi falsam denuntiationem formaliter retractaverit, et damna, si qua inde secuta sint, pro viribus reparaverit, imposita insuper gravi ac diuturna poenitentia, firmo praescripto can. 894 (can. 2363).

V.

Excommunicationes Sedi Apostolicae «specialissimo modo» reservatae.

33. Qui species consecratas abiecerit vel ad malum finem abduxerit aut retinuerit..., incurrit in excommunicationem latae sententiae *specialissimo modo* Sedi Apostolicae reservatam (can. 2320).

34. Qui violentas manus in personam Romani Pontificis iniecerit excommunicationem contrahit latae sententiae Sedi Apostolicae *specialissimo modo* reservatam; et est ipso facto vitandus (can. 2343, § 1).

35. Absolvens vel fingens absolvere complicem in peccato turpi incurrit ipso facto in excommunicationem *specialissimo modo* Sedi Apostolicae reservatam; idque etiam in mortis articulo, si alius sacerdos, licet non approbatus ad confessiones, sine gravi aliqua exorbitura infamia et scandalo, possit excipere morientis confessionem, excepto casu quo moribundus recuset alii confiteri.

Eandem excommunicationem non effugit absolvens vel fingens absolvere complicem qui peccatum quidem complicitatis, a quo nondum est absolutus, non confitetur, sed ideo ita se gerit, quia ad id a complice confessario sive directe sive indirecte inductus est (can. 2367).

36. Confessarium, qui sigillum sacramentale directe violare *praesumpserit*, manet excommunicatio *specialissimo modo* Sedi Apostolicae reservata (can. 2369, § 1).

VI.

Appendix.

37. Quod attinet ad poenas statutas in delicta quae in eligendo Summo Pontifice committi possunt, *unice standum* const. Pii X *Vacante Sede Apostolica*, 25 Dec. 1904 (canon 2330).

38. Simoniae crimen, tam divino quam humano iure detestabile, in electione Romani Pontificis omnino sicut reprobatum esse constat, ita et Nos reprobamus atque damnamus, huiusque criminis reos poena *excommunicationis latae sententiae* innodamus; sublata tamen irritatione electionis simoniacae, quam Deus avertat, a Julio II (vel alio qualicumque decreto pontificio) statuta, ut praetextus amputetur impugnandi valorem electionis Romani Pontificis.

39. Item sub *excommunicationis poena* prohibemus ne quis, etiamsi Cardinalatus honore fulgeat, vivente Romano Pontifice et eo inconsulto, tractare de ipsius Successoris electione, aut aliquod suffragium polliceri, vel hac de causa privatis conventiculis factis aliquid deliberare et decernere praesumat.

40. Quae autem in memorata Nostra Constitutione «*Commissum Nobis*» de civili *Veto* seu *Exclusiva*, uti vocant, in electione Summi Pontificis ediximus et sanximus, hic *omni ex parte atque integre* renovantes, confirmata esse volumus. Quamobrem iterum in virtute sanctae obedientiae, sub interminatione divini iudicii et *poena excommunicationis latae sententiae* (1) omnes et singulos S. R. E. Cardinales, tam praesentes quam futuros, pariterque Secretarium S. Collegii Cardinalium aliosque omnes in Con-

(1) In Const. «*Commissum Nobis*» additur: *speciali modo reservatae futuro Pontifici.*

clavi partem habentes, prohibemus ne, quovis pretextu, a quavis civili potestate munus recipiant *Veto*, sive *Exclusivam*, etiam sub forma simplicis desiderii, proponendi, ipsumve hoc *Veto*, qualibet ratione sibi cognitum, patefaciant sive universo Cardinalium Collegio simul congregato sive singulis purpuratis Patribus, sive scripto sive ore, sive directe ac proxime, sive oblique ac per alios, sive ante Conclave sive ipso perdurante. Quam prohibitionem extendi volumus ad omnes interventus, intercessionés aliosque modos quoslibet, quibus laicae potestates cuiuslibet gradus et ordinis voluerint sese in Pontificis electione immiscere.

41. Cardinales praeterea abstineant ab omnibus pactionibus, conventionibus, promissionibus aliisque quibuscunque obligationibus, quibus adstringi possint ad suffragium alicui vel aliquibus dandum vel non dandum; quae omnia et singula, si de facto intervenierint, etiam iuramento adiecto, nulla et irrita, neque ad eorum observantiam quemquam teneri decernimus, et contra facientes ex nunc *excommunicationis poena* innodamus (Const. cit., num. 79—82).

COLECTURIA DIOCESANA.

Los señores Sacerdotes que necesiten estipendio de misas pueden pedir las a «Colecturía Diocesana», Palacio Episcopal, Astorga.